

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (viies koda)

5. märts 2020*

Apellatsioonkaebus – Euroopa Liidu kaubamärk – Määrus (EÜ) nr 207/2009 – Vastulause – Artikli 8 lõike 1 punkt b – Segiajamise tõenäosus – Hindamiskriteeriumid – Kohaldatavus varasema kollektiivkaubamärgi suhtes – Vastandatud kaubamärkide sarnasuse ning nendega tähistatavate kaupade või teenuste sarnasuse vastastikune sõltuvus

Kohtuasjas C–766/18 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 5. detsembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus,

Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi, asukoht Nikosia (Küpros), esindajad: S. Malynicz, QC, *barrister* S. Baran, *solicitor* V. Marsland ja K. K. Kleanthous,

apellant,

teised menetlusosalised:

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), esindaja: D. Gája,

kostja esimeses kohtuastmes,

M. J. Dairies EOOD, asukoht Sofia (Bulgaaria), esindajad: *advokati* D. Dimitrova ja I. Pakidanska,

menetlusse astuja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (viies koda),

koosseisus: koja president E. Regan, Euroopa Kohtu asepresident R. Silva de Lapuerta viienda koja kohtuniku ülesannetes, kohtunikud I. Jarukaitis, E. Juhász ja M. Ilešič (ettekandja),

kohtujurist: J. Kokott,

kohtusekretär: ametnik M. Longar,

arvestades kirjalikku menetlust ja 12. septembri 2019. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 17. oktoobri 2019. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse

- 1 Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi palub oma apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 25. septembri 2018. aasta otsuse Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi vs. EUIPO – M.J. Dairies (BBQLOUMI) (T-328/17, ei avaldata; edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2018:594), millega Üldkohus jättis rahuldamata hagi Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 16. märtsi 2017. aasta otsuse (asi R 497/2016–4) peale, mis käsitleb vastulausemenetlust (edaspidi „vaidlusalune otsus“).

Õiguslik raamistik

- 2 Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrust (EÜ) nr 207/2009 [Euroopa Liidu] kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1), millega tunnistati kehtetuks ja asendati 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146), muudeti Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta määrusega (EL) 2015/2424 (ELT 2015, L 341, lk 21), mis jõustus 23. märtsil 2016. Nimetatud määrus tunnistati hiljem kehtetuks ja asendati alates 1. oktoobrist 2017 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrusega (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2017, L 154, lk 1). Arvestades põhikohtuasja asjaolude asetleidmise aega, tuleb kõnealust apellatsioonkaebust hinnata siiski määruse nr 207/2009 alusel selle esialgses redaktsioonis.

- 3 Määruse nr 207/2009 artiklis 7 „Absoluutsed keeldumispõhjused“ oli sätestatud:

„1. Ei registreerita:

[...]

b) kaubamärke, millel puudub eristusvõime;

c) kaubamärke, mis koosnevad ainult sellistest märkidest või tähistest, mis tähistavad kaubanduses sorti, kvaliteeti, kvantiteeti, otstarvet, väärtust, geograafilist päritolu või kaupade tootmise või teenuste pakkumise aega või muid kauba või teenuse omadusi;

d) kaubamärke, mis koosnevad ainult märkidest või tähistest, mis on muutunud tavapäraseks igapäevases keelekasutuses või heausksetes ja kindlakskujunenud kaubandustavades;

[...]

3. Lõike 1 punkte b, c ja d ei kohaldata, kui kaubamärk on kasutamise käigus muutunud neid kaupu või teenuseid eristavaks, mille jaoks registreerimist taotletakse.“

- 4 Määruse artiklis 8 „Suhtelised keeldumispõhjused“ oli sätestatud:

„1. Varasema kaubamärgi omaniku vastuseisu korral ei registreerita taotletavat kaubamärki:

[...]

b) kui identsuse või sarnasuse tõttu varasema kaubamärgiga ning identsuse või sarnasuse tõttu varasema kaubamärgiga kaitstud kaupade või teenustega on tõenäoline, et territooriumil, kus varasem kaubamärk on kaitstud, võib avalikkus need omavahel segi ajada; segiajamise tõenäosus hõlmab ka tõenäosust, et kaubamärki seostatakse varasema kaubamärgiga.

[...]

5. [V]arasema kaubamärgi omaniku vastuseisu korral [ei registreerita] taotletavat kaubamärki, kui see on identne või sarnane varasema kaubamärgiga ning seda tahetakse registreerida kaupade või teenuste jaoks, mis ei ole sarnased nendega, mille jaoks on registreeritud varasem kaubamärk, kui varasema [ELi] kaubamärgi olemasolul on see omandanud [Euroopa Liidus] maine ja varasema siseriikliku kaubamärgi olemasolul on see omandanud maine asjaomasel liikmesriigis ning kui taotletava kaubamärgi kasutamine ilma tungiva põhjuseta tähendaks varasema kaubamärgi eristusvõime või maine ärakasutamist või kahjustamist.“

5 Määruse artiklis 65 oli sätestatud:

„1. Kaebusi käsitlevate apellatsioonikodade otsuste peale võib Euroopa Kohtule esitada kaebuse.

2. Kaebuse aluseks võib olla pädevuse puudumine, olulise menetlusnormi rikkumine, asutamislepingu, käesoleva määruse või nende rakendusnormide rikkumine või võimu kuritarvitamine.

3. Euroopa Kohus on pädev vaidlustatud otsust tühistama või seda muutma.

[...]“.

6 Määruse nr 207/2009 artiklis 66, mis sarnaselt selle määruse artiklitega 67–74 kuulus selle VIII jaotisse „[Euroopa Liidu] kollektiivkaubamärgid“, oli sätestatud:

„1. [ELi] kollektiivkaubamärk on [ELi] kaubamärk, mida kirjeldatakse kaubamärgi taotlemisel [ELi] kollektiivkaubamärgina ja mis eristab kaubamärgiomanikuks oleva ühenduse liikmete kaupu või teenuseid teiste ettevõtjate omadest. [ELi] kollektiivkaubamärki võivad taotleda valmistajate, tootjate, teenuseosutajate ja turustajate ühendused, kellel võib nende suhtes kehtivate õigusaktide kohaselt olla igasuguseid õigusi ja kohustusi, kes võivad sõlmida lepinguid ja sooritada muid õigustoiminguid ning olla kohtuasjades hagejaks või kostjaks, ning avalik-õiguslikud juriidilised isikud.

2. Erandina artikli 7 lõike 1 punktist c võivad märgid või tähised, mis võivad kaubanduses tähistada kaupade või teenuste geograafilist päritolu, olla [ELi] kollektiivkaubamärgid lõikes 1 määratletud tähenduses. Kollektiivkaubamärk ei anna omanikule õigust keelata kolmandatel isikutel selliste märkide või tähiste kasutamine kaubanduses, kui kolmandad isikud kasutavad neid hea tööstus- ja äritava kohaselt; eelkõige ei tohi sellise tähise kasutamist keelata kolmandal isikul, kellel on õigus kasutada geograafilist nime.

3. Käesoleva määruse sätteid kohaldatakse [ELi] kollektiivkaubamärkide suhtes, kui artiklites 67–74 ei sätestata teisiti.“

7 Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktide b–d, artikli 7 lõike 3, artikli 8 lõigete 1 ja 5 ning artiklite 65 ja 66 sõnastus vastas vastavalt määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktide b–d, artikli 7 lõike 3, artikli 8 lõigete 1 ja 5 ning artiklite 63 ja 64 sõnastusele ning võeti olulise muudatuseta üle vastavalt määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktidesse b–d, artikli 7 lõikesse 3, artikli 8 lõigetes 1 ja 5 ning artiklitesse 72 ja 74.

Vaidluse taust ja vaidlusalune otsus

- 8 Bulgaarias asuv äriühing M. J. Dairies EOOD esitas 9. juulil 2014 EUIPO-le taotluse registreerida ELi kaubamärgina järgmine sõna- ja kujutismärk (edaspidi „taotletud kaubamärk BBQLOUMI“):

- 9 Kaubad ja teenused, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) (edaspidi „Nizza kokkulepe“) klassidesse 29, 30 ja 43 ning vastavad järgmisele kirjeldusele:
- klass 29: „piimatooted ja piima aseained; juustutooted; [...] täiesti või põhiliselt lihast või piimatoodetest koosnevad valmiseined“;
 - klass 30: „võileivad, juustumaitsetelised kreekerid; [...]“, ja
 - klass 43: „restoraniteenused; [...]“.
- 10 Taotlus avaldati 12. augusti 2014. aasta väljaandes *Bulletin des marques de l'Union européenne* nr 59/2009.
- 11 Apellant esitas 12. novembril 2014 vastulause taotletud kaubamärgi BBQLOUMI registreerimisele kõigi käesoleva kohtuotsuse punktis 9 nimetatud kaupade ja teenuste osas.
- 12 Apellant tugines oma vastulauses oma ELi kollektiivkaubamärgile HALLOUMI, mis registreeriti 14. juulil 2000 klassi 29 kuuluvatele kaupadele, mis vastavad järgmisele kirjeldusele: „juustutooted“.
- 13 Vastulause alusena toodi esile määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punktis b ja artikli 8 lõikes 5 sisalduvad põhjendused.

- 14 EUIPO vastulausete osakond lükkas vastulause 15. jaanuari 2016. aasta otsusega tagasi.
- 15 Apellandi kaebuse selle otsuse peale lükkas EUIPO neljanda apellatsioonikoja (edaspidi „apellatsioonikoda“) vaidlusaluse otsusega tagasi.
- 16 Tagasilükkamise põhjendamiseks märkis apellatsioonikoda kõigepealt, et varasemaid kollektiivkaubamärke tuleb vastulausemenetluse raames kohelda samamoodi nagu varasemaid üksikkaubamärke. Samas leidis ta, et varasema kaubamärgi eristusvõime on nõrk, kuna sõna „halloumi“ tähistab lihtsalt üht juustusorti. Seda sõna kasutatakse vaid üldnimetusena teatud tooteliigi jaoks. Ta väidab, et isegi Küprose ja Kreeka puhul ei ole apellant suutnud tõendada, et lai avalikkus tajub kaubamärki HALLOUMI muul viisil kui teatud juustusorti kirjeldavana.
- 17 Seejärel leidis apellatsioonikoda, et varasema kaubamärgi ja taotletud kaubamärgi BBQLOUMI segiajamine määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b tähenduses ei ole tõenäoline.
- 18 Samas asus ta seisukohale, et Nizza kokkuleppe klassi 29 puudutavas osas on vastandatud kaubamärkidega hõlmatud kaubad enamasti identsed või sarnased. Seevastu on tema arvates need kaubamärgid visuaalselt vaid vähesel määral sarnased. Lisaks puudub neil foneetiline ja kontseptuaalne sarnasus.
- 19 Lõpuks tuvastas apellatsioonikoda, et apellant oli loobunud määruse nr 207/2009 artikli 8 lõikele 5 tuginevast vastulause põhjendusest.

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

- 20 Üldkohtu kantseleisse 26. mail 2017 esitatud hagiavaldusega taotles apellant vaidlusaluse otsuse tühistamist.
- 21 Ta põhjendas oma hagi üheainsa väitega, mille kohaselt on rikutud määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b, ja mis on jagatud neljaks osaks.
- 22 Esiteks leidis apellant, et apellatsioonikoda hindas vääralt ELi kollektiivkaubamärkide ulatust ja mõju, korrates samuti ekslikku arutluskäiku, mis sisaldus 13. juuni 2012. aasta kohtuotsuses *Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Garmo (HELLIM)* (T-534/10, EU:T:2012:292).
- 23 Teiseks tõi ta esile, et apellatsioonikoda rikkus määruse nr 207/2009 artiklit 66 ja sellele järgnevaid artikleid, jättes arvesse võtmata asjaolu, et kollektiivkaubamärgid ei võimalda osutada üheleainsale kaubanduslikule päritolule ja võivad tähistada geograafilist päritolu.
- 24 Kolmandaks väidab ta, et apellatsioonikoda kvalifitseeris vääralt varasema kaubamärgi üldnimetuseks ning eiras seega selle kaubamärgi eristusvõimet.
- 25 Neljandaks märgib ta, et apellatsioonikoda leidis ekslikult, et vastandatud kaubamärkide erinevused võimaldavad välistada segiajamise mis tahes tõenäosuse.
- 26 Kuna selle ainsa väite ühegi osaga ei nõustunud, jäeti hagi rahuldamata.
- 27 Üldkohus parandas 17. septembri 2019. aasta määrusega vaidlustatud kohtuotsuse punkti 71 menetluskeelset versiooni. Parandatud versiooni kohaselt leidis Üldkohus, et hoolimata asjaolust, et vastandatud kaubamärkidega tähistatud kaubad on osaliselt identsed ja osaliselt teatud määral

sarnased, ei esine asjaomase avalikkuse seisukohalt segiajamise tõenäosust, kuna vähene visuaalne, foneetiline ja kontseptuaalne sarnasus ei ole kirjeldava tähendusega ja seega nõrga eristusvõimega varasema kaubamärgi puhul piisav segiajamise tõenäosuse tuvastamiseks.

- 28 Vaidlustatud kohtuotsuse pooltele esialgu edastatud ja avalikustatud menetluskeelse versiooni punktis 71 leidis Üldkohus, et hoolimata asjaolust, et vastandatud kaubamärkidega tähistatud kaubad on osaliselt identsed ja osaliselt teatud määral sarnased, ei aja asjaomane avalikkus neid segi, kuna visuaalse, foneetilise ja kontseptuaalse sarnasuse olemasolu ei ole kirjeldava ja nõrga eristusvõimega varasema kaubamärgi puhul segiajamise tõenäosuse eeldamiseks piisav.

Apellatsioonimenetluse poolte nõuded

- 29 Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- rahuldada tema apellatsioonkaebus tühistamise nõudes ja
- jätta EUIPO ja M. J. Dairiese kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja apellandi kohtukulud.

- 30 EUIPO palub Euroopa Kohtul:

- jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja
- mõista kohtukulud välja apellandilt.

- 31 M. J. Dairies palub Euroopa Kohtul:

- jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja
- mõista M. J. Dairiese kohtukulud välja apellandilt.

Menetluse suulise osa uuendamise taotlus

- 32 Pärast seda, kui kohtujurist oli esitanud oma ettepaneku, palus apellant Euroopa Kohtu kantseleisse 30. oktoobril 2019 saabunud dokumendis menetluse suulise osa uuendamist Euroopa Kohtu kodukorra artikli 83 alusel.

- 33 Vastavalt sellele sättele võib Euroopa Kohus igal ajal, olles kohtujuristi ära kuulanud, uuendada määrusega menetluse suulist osa, eelkõige kui ta leiab, et tal ei ole piisavalt teavet või kui pool on pärast suulise osa lõpetamist esitanud uue asjaolu, millel on otsustav tähtsus Euroopa Kohtu lahendamisele, või kui asja lahendamisel tuleks tugineda argumendile, mille üle ei ole vaieldud.

- 34 Apellant põhjendab oma taotlust sellega, et kohtujuristi ettepanek tugineb apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitatud väidete ja argumentide vääral tõlgendusel. Selline väär tõlgendus kujutab endast uut asjaolu ja tekitab lisaks ohu, et asja arutatakse argumendi alusel, mille üle pooled ei ole vaieldud.

- 35 Sellega seoses tuleb märkida, et ELTL artikli 252 teise lõigu kohaselt on kohtujuristi ülesanne avalikul kohtuistungil täiesti erapooletult ja sõltumatult teha põhjendatud ettepanekuid kohtuasjades, mis Euroopa Liidu Kohtu põhikirja kohaselt nõuavad tema osalust. Kohtujuristi ettepanek ega selleni jõudmiseks läbitud arutluskäik ei ole Euroopa Kohtule siduvad (22. juuni 2017. aasta kohtuotsus

Federatie Nederlandse Vakvereniging jt, C-126/16, EU:C:2017:489, punkt 31, ja 13. novembri 2019. aasta kohtuotsus College Pension Plan of British Columbia, C-641/17, EU:C:2019:960, punkt 39).

- 36 Samuti tuleb üle korrata, et Euroopa Liidu Kohtu põhikirjas ega kodukorras ei ole ette nähtud võimalust esitada seisukohti vastuseks kohtujuristi ettepanekule. Asjaolu, et kohtujuristi ettepanekuga ei nõustuta, ei saa seega iseenesest olla põhjus, mis annaks alust suulise menetluse uuendamiseks (25. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus Polbud – Wykonawstwo, C-106/16, EU:C:2017:804, punktid 23 ja 24, ning 13. novembri 2019. aasta kohtuotsus College Pension Plan of British Columbia, C-641/17, EU:C:2019:960, punkt 40).
- 37 Kuna käesoleval juhul on apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitatud väidete ja argumentide üle vaieldud menetluse kirjalikus ja suulises osas ning Euroopa Kohtule ei ole siduv kohtujuristi ettepanekus esitatud väidete ja argumentide kirjeldus, ei esine vastupidi apellandi väidetele ohtu, et kohtuasi lahendatakse argumenti põhjal, mille üle pooled ei ole vaielnud.
- 38 Lisaks ei kujuta selles ettepanekus tehtud järeldused, sealhulgas need, mis puudutavad apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitatud väidete ja argumentide ulatust, endast mingit uut asjaolu, mille pool oleks esitanud pärast menetluse suulise osa lõppu kodukorra artikli 83 tähenduses.
- 39 Euroopa Kohus, olles kohtujuristi ära kuulanud, on seisukohal, et tal on olemas kogu vajalik teave apellatsioonkaebuse kohta otsuse tegemiseks.
- 40 Neil asjaoludel ei ole vaja menetluse suulist osa uuendada.

Apellatsioonkaebus

Poolte argumendid

- 41 Apellant esitab oma apellatsioonkaebuse toetuseks neli väidet.
- 42 Apellant märgib oma esimese väite toetuseks, mis puudutab määruse nr 207/2009 artikli 66 (nüüd määruse 2017/1001 artikkel 74) rikkumist, et sellest sättest tuleneb, et kollektiivkaubamärkide eristusvõimet ei saa hinnata samamoodi kui üksikkaubamärkide puhul. Selles osas rõhutab apellant, et nimetatud sätte lõikest 1 tuleneb, et kollektiivkaubamärkide päritolu tähistamise põhiülesanne on eristada kaubamärgiomanikuks oleva ühenduse ühelt või mitmelt liikmelt pärinevaid kaupu või teenuseid teiste ettevõtjate omadest, ning sama sätte lõikest 2 tuleneb, et erandina kõnealuse määruse artikli 7 lõike 1 punktist c on lubatud, et need kaubamärgid tähistavad asjaomaste kaupade või teenuste geograafilist päritolu.
- 43 Kui Üldkohus nõustus apellatsioonikoja seisukohaga, et kaubamärgi HALLOUMI eristusvõimet tuleb pidada väiksemaks põhjusel, et sõna „halloumi“ tähistab teatavat juustusorti, mida valmistatakse eriresepti alusel Küprosel pärit piimast, siis jättis Üldkohus apellandi väitel aga arvestamata määruse nr 207/2009 artikli 66 lõigetes 1 ja 2 nimetatud kollektiivkaubamärgi tunnustega.
- 44 Nõudes, et kollektiivkaubamärgi omanik tõendaks vastulausemenetluses kaubamärgi eristusvõime tugevust, on Üldkohus apellandi väitel eksinud ka tõendamiskoormise määramisel. Üldkohus lähtus väidetavalt peamiselt eeldusest, et kaubamärgi eristusvõime on nõrk, ning nõudis, et apellant lükkaks selle eelduse ümber.

- 45 Teises väites, mille kohaselt on rikutud määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b koostoimes sama määruse artikliga 66, kordab apellant sisuliselt samu argumente, mis ta esitas esimese väite raames, ning teeb neist järelduse, et Üldkohus ei arvestanud nimetatud artikli 8 lõike 1 punktis b sätestatud tingimuse, et „avalikkus [võib] need omavahel segi ajada“, hindamisel kollektiivkaubamärgi tunnustega, mis on loetletud nimetatud artiklis 66.
- 46 Kolmandas väites toob apellant esile, et Üldkohus on määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b kohaldamisel eiranud seda sätet käsitlevat Euroopa Kohtu praktikat.
- 47 Esmalt rõhutab apellant, et Euroopa Kohus ei kinnitanud 13. juuni 2012. aasta kohtuotsust *Organismos Kyriakis Galaktokomikis Viomichanias vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Garmo (HELLIM)* (T-534/10, EU:T:2012:292), millele Üldkohus viitas. Selle kohtuotsuse peale esitatud apellatsioonkaebus jäeti 21. märtsi 2013. aasta kohtumäärusega *Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (C-393/12 P)*, ei avaldata, EU:C:2013:207) tõepoolest rahuldamata. Euroopa Kohus piirdus aga selles kohtumääruses järeldusega, et apellant oli kõnealust kohtuotsust valesti tõlgendanud, ega lahendanud küsimust, kas Üldkohus oli asjakohaseid põhimõtteid õigesti tõlgendanud.
- 48 Mis puudutab 20. septembri 2017. aasta kohtuotsust *The Tea Board vs. EUIPO (C-673/15 P–C-676/15 P, EU:C:2017:702)*, mida Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses samuti mainis, siis selles osas märgib apellant, et Euroopa Kohus täpsustas selles üksnes, et määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b tähenduses segiajamise tõenäosust tuleb hinnata lähtudes asjaolust, et kollektiivkaubamärgi põhiülesanne on sarnaselt üksikkaubamärkide põhiülesandele osutada asjaomaste kaupade või teenuste kaubanduslikule päritolule.
- 49 Seoses 24. mai 2012. aasta kohtuotsusega *Formula One Licensing vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (C-196/11 P, EU:C:2012:314)*, millele Üldkohus samuti viitas, väidab apellant, et Üldkohus järeldas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 41 nimetatud kohtuotsusest vääralt, et ELi kollektiivkaubamärgi teatud eristusvõimet on võimalik tunnustada üksnes siis, kui selle kaubamärgi omanik esitab selle kohta tõendid.
- 50 Lisaks rikkus Üldkohus apellandi väitel segiajamise tõenäosuse igakülgisel hindamisel Euroopa Kohtu praktikas määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b kohta sedastatud põhilisi eeskirju. Apellant viitab selles osas 8. novembri 2016. aasta kohtuotsusele *BSH vs. EUIPO (C-43/15 P, EU:C:2016:837)*, eelkõige selle punktidele 61–64, kus Euroopa Kohus kordas neid eeskirju, rõhutades muu hulgas, et isegi kui tegemist on nõrga eristusvõimega varasema kaubamärgiga, võib segiajamise tõenäosus esineda vastandatud kaubamärkide ja nendega hõlmatud kaupade või teenuste sarnasuse tõttu.
- 51 Apellant väidab, et vaidlustatud kohtuotsuse punkt 71 on selle kohtupraktikaga ilmselgelt vastuolus, kuna Üldkohus välistas segiajamise tõenäosuse, ilma et ta oleks seda tõenäosust nõuetekohaselt igakülgsest hinnanud, võttes arvesse kõiki asjakohaseid tegureid ja nende vastastikust sõltuvust.
- 52 Neljandas väites, mille kohaselt on rikutud määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b ja artikli 65 lõiget 2, heidab apellant Üldkohtule ette, et viimane ei saanud asja EUIPO-le tagasi, vaatamata sellele, et ta tuvastas, et apellatsioonikoda oli teinud vigu.
- 53 EUIPO ja M. J. Dairies leiavad, et apellatsioonikoda ja Üldkohus ei rikkunud õigusnormi, kui nad asusid seisukohale, et määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punktis b nimetatud segiajamise tõenäosuse hindamisel tuleb kaubamärgi HALLOUMI eristusvõimet pidada nõrgaks.
- 54 Nad meenutavad, et sarnaselt üksikkaubamärgi peamisele ülesandele on kollektiivkaubamärgi ülesanne osutada sellega tähistatavate kaupade ja teenuste kaubanduslikule päritolule. Sellise kollektiivkaubamärgi eristusvõimet ei tohi seega hinnata teistsuguste kriteeriumide alusel, kui kohaldatakse juhul, kui varasem kaubamärk on üksikkaubamärk.

- 55 Nende arvates tuleb seega apellatsioonkaebuse esimene ja teine väide tagasi lükata.
- 56 Ka kolmas väide on nende sõnul põhjendamatu. Sellega seoses märgivad EUIPO ja M. J. Dairies, et Üldkohus tuvastas segiajamise tõenäosuse puudumise, tuginedes mitte üksnes varasema kaubamärgi nõrgale eristusvõimele, vaid ka muudele asjakohastele teguritele, eelkõige vastandatud kaubamärkide vähesele sarnasusele. Vaidlustatud kohtuotsus, sealhulgas selle punkt 71, on nende väitel seega kooskõlas Euroopa Kohtu praktikaga määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b kohta.
- 57 Neljanda väite osas leiavad EUIPO ja M. J. Dairies, et Üldkohtus järeldas põhjendatult, et segiajamise tõenäosus puudub, vaatamata apellatsioonikoja eksimustele vastandatud tähiste foneetilisel ja kontseptuaalsel võrdlemisel.

Euroopa Kohtu hinnang

- 58 Kuigi apellandi vastulause taotletava kaubamärgi BBQLOUMI peale põhines nii määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b kui ka artikli 8 lõikel 5, on selge, et apellatsioonikoda ja Üldkohus võisid hiljem esitatud väiteid ja argumente arvestades seda vastulauset kontrollida ka üksnes artikli 8 lõike 1 punkti b alusel.
- 59 Viimati nimetatud sätte kohaselt, mida kohaldatakse ELi kollektiivkaubamärkidele määruse nr 207/2009 artikli 66 lõike 3 alusel – kui selle määruse artiklites 67–74 ei ole sätestatud teisiti (20. septembri 2017. aasta kohtuotsus *The Tea Board vs. EUIPO*, C-673/15 P–C-676/15 P, EU:C:2017:702, punkt 46), – keeldutakse kaubamärgi registreerimisest, kui identsuse või sarnasuse tõttu varasema kaubamärgiga ning identsuse või sarnasuse tõttu varasema kaubamärgiga kaitstud kaupade või teenustega on tõenäoline, et territooriumil, kus varasem kaubamärk on kaitstud, võib avalikkus need omavahel segi ajada.
- 60 Käesoleval juhul on varasem kaubamärk ELi kollektiivkaubamärk HALLOUMI, mille apellant on registreerinud juustutoodete jaoks. Apellatsioonikoja hinnangut, mida Üldkohus kinnitas ja mille kohaselt koosneb asjaomane avalikkus seetõttu, et asjaomased kaubad on laiatarbekaubad, liidu laiast avalikkusest, ei ole vaidlustatud.
- 61 Apellant väidab siiski oma apellatsioonkaebuse esimeses kuni kolmandas väites, et Üldkohus kohaldas vääralt määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b kohaseid segiajamise tõenäosuse hindamise kriteeriume. Need väited puudutavad seega vastandatud kaubamärkide segiajamise tõenäosuse hindamisele kohaldatavaid õiguspõhimõtteid, mis kujutavad endast õigusküsimust, mille võib Euroopa Kohtule apellatsioonkaebuse raames esitada (8. novembri 2016. aasta kohtuotsus *BSH vs. EUIPO*, C-43/15 P, EU:C:2016:837, punkt 52 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 62 Neid kolme väidet tuleb käsitleda koos, et uurida kõigepealt küsimust, milliseid kriteeriume tuleb kohaldada, ja seejärel, kas Üldkohus neid kriteeriume järgis.
- 63 Varasemates üksikkaubamärkidel põhinevaid vastulauseid käsitlevates kohtuasjades on Euroopa Kohus korduvalt otsustanud, et segiajamise tõenäosusena tuleb mõista tõenäosust, et avalikkus võib arvata, et varasema kaubamärgiga ja taotletud kaubamärgiga hõlmatud kaubad või teenused pärinevad samalt ettevõtjalt või ka omavahel majanduslikult seotud ettevõtjate (12. juuni 2007. aasta kohtuotsus *Siseturu Ühtlustamise Amet vs. Shaker*, C-334/05 P, EU:C:2007:333, punkt 33; 8. mai 2014. aasta kohtuotsus *Bimbo vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-591/12 P, EU:C:2014:305, punkt 19, ja 12. juuni 2019. aasta kohtuotsus *Hansson*, C-705/17, EU:C:2019:481, punkt 40).
- 64 Siiski tuleb sellisel juhul nagu käesolevas asjas märkida, et kui varasem kaubamärk on kollektiivkaubamärk, mille peamine ülesanne on määruse nr 207/2009 artikli 66 lõike 1 kohaselt eristada kaubamärgiomanikuks oleva ühenduse liikmete kaupu või teenuseid teiste ettevõtjate omadest

- (20. septembri 2017. aasta kohtuotsus *The Tea Board vs. EUIPO*, C-673/15 P–C-676/15 P, EU:C:2017:702, punkt 63, ja 12. detsembri 2019. aasta kohtuotsus *Der Grüne Punkt vs. EUIPO*, C-143/19 P, EU:C:2019:1076, punkt 52), siis tuleb segiajamise tõenäosust määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b tähenduses mõista tõenäosusena, et avalikkus võib arvata, et varasema kaubamärgiga ja taotletud kaubamärgiga hõlmatud kaubad või teenused pärinevad kõik varasema kaubamärgi omanikuks oleva ühenduse liikmetelt või selle ühenduse liikmetega majanduslikult seotud ettevõtjatelt.
- 65 Kuigi kollektiivkaubamärgi omaniku vastulause puhul tuleb niisiis võtta arvesse seda tüüpi kaubamärgi peamist ülesannet, mis on määratletud määruse nr 207/2009 artikli 66 lõikes 1, et mõista, mida tuleb pidada „segiajamise tõenäosuseks“ selle määruse artikli 8 lõike 1 punkti b tähenduses, on kohtupraktika, mis määratleb kriteeriumid, mille alusel tuleb hinnata, kas selline tõenäosus on konkreetselt olemas, sellegipoolest ülekantav kohtuasjadele, mis käsitlevad varasemat kollektiivkaubamärki.
- 66 Nimelt ei anna ükski ELi kollektiivkaubamärkide tunnus sellisel kaubamärgil põhineva vastulause puhul põhjust kõrvale kalduda segiajamise tõenäosuse hindamise kriteeriumidest, mis tulenevad sellest kohtupraktikast.
- 67 Selle kohtupraktika kohaselt tuleb segiajamise tõenäosust hinnata igakülgset, võttes arvesse kõiki konkreetsetes asjas tähtsust omavaid tegureid (12. juuni 2007. aasta kohtuotsus *Siseturu Ühtlustamise Amet vs. Shaker*, C-334/05 P, EU:C:2007:333, punkt 34; 2. septembri 2010. aasta kohtuotsus *Calvin Klein Trademark Trust vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-254/09 P, EU:C:2010:488, punkt 44, ja 8. mai 2014. aasta kohtuotsus *Bimbo vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-591/12 P, EU:C:2014:305, punkt 20).
- 68 Vastandatud kaubamärkide visuaalse, foneetilise ja kontseptuaalse sarnasuse osas peab see hinnang põhinema tervikmuljel, mille need asjaomasele avalikkusele jätaavad (12. juuni 2007. aasta kohtuotsus *Siseturu Ühtlustamise Amet vs. Shaker*, C-334/05 P, EU:C:2007:333, punkt 35; 2. septembri 2010. aasta kohtuotsus *Calvin Klein Trademark Trust vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-254/09 P, EU:C:2010:488, punkt 45, ja 8. mai 2014. aasta kohtuotsus *Bimbo vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-591/12 P, EU:C:2014:305, punkt 21).
- 69 Segiajamise tõenäosuse igakülgset hindamisel tuleb veel silmas pidada arvesse võetavate tegurite teatud vastastikust sõltuvust ja muu hulgas ka nendega tähistatavate kaupade või teenuste vahel esinevat vastastikust sõltuvust. Nii võib tähistatavate kaupade või teenuste vähese sarnasuse kompenseerida kaubamärkide suur sarnasus ning vastupidi (18. detsembri 2008. aasta kohtuotsus *Les Éditions Albert René vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-16/06 P, EU:C:2008:739, punkt 46, ja 12. juuni 2019. aasta kohtuotsus *Hansson*, C-705/17, EU:C:2019:481, punkt 43).
- 70 Samuti tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et käesoleva juhtumi asjakohaste tegurite hulka kuulub varasema kaubamärgi eristusvõime tugevus, mis määrab kindlaks sellega antava kaitse ulatuse. Kui varasema kaubamärgi eristusvõime on tugev, suurendab see asjaolu segiajamise tõenäosust. Seevastu ei ole segiajamise tõenäosus välistatud, kui varasema kaubamärgi eristusvõime on nõrk (vt selle kohta 8. novembri 2016. aasta kohtuotsus *BSH vs. EUIPO*, C-43/15 P, EU:C:2016:837, punktid 61 ja 62, ning 12. juuni 2019. aasta kohtuotsus *Hansson*, C-705/17, EU:C:2019:481, punktid 42 ja 44).
- 71 Nõustuda ei saa apellandi väitega, et varasema kaubamärgi eristusvõimet tuleb eelkõige määruse nr 207/2009 artikli 66 lõiget 2 arvestades hinnata teistmoodi, kui varasem kaubamärk on ELi kollektiivkaubamärk.

- 72 Sellega seoses olgu märgitud, et kui määruse nr 207/2009 artiklites 67–74 ei ole sätestatud teisiti, on selle määruse artikli 7 lõike 1 punkt b ja artikli 7 lõige 3 ELi kollektiivkaubamärkidele kohaldatavad. Järelikult peab viimastel olema kas igal juhul olemuslikult või kasutamise käigus omandatud eristusvõime.
- 73 Määruse nr 207/2009 artikli 66 lõige 2 ei tee erandit sellest eristusvõime nõudest. Olgugi et see säte võimaldab erandina määruse artikli 7 lõike 1 punktist c ELi kollektiivkaubamärkidena registreerida tähiseid, mis võivad tähistada kaupade või teenuste geograafilist päritolu, ei luba see säte seevastu, et sel viisil registreeritud tähistel ei ole eristusvõimet. Kui mõni ühendus taotleb geograafilist päritolu tähistada võiva tähise registreerimist ELi kollektiivkaubamärgina, peab ta seega veenduma, et selle tähise elemendid võimaldavad tarbijal eristada tema liikmete kaupu või teenuseid teiste ettevõtjate omadest.
- 74 Isegi kui eeldada, et ELi kollektiivkaubamärk HALLOUMI viitab kaudselt – nagu väidab apellant – asjaomaste kaupade geograafilisele päritolule Küprosel, peab see kaubamärk seega siiski täitma oma peamist ülesannet, mis on eristada kaubamärgiomanikuks oleva ühenduse liikmete kaupu või teenuseid teiste ettevõtjate omadest, ja taotletava kaubamärgi eristusvõime tugevus on käesoleva kohtuotsuse punktis 70 viidatud kohtupraktika kohaselt asjakohane tegur, et hinnata, kas määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b tähenduses esineb tõenäosus, et seda kaubamärki võib segi ajada kaubamärgiga BBQLOUMI.
- 75 Sellest järeldub, et Üldkohus ei rikkunud õigusnormi, kui ta hindas varasema kaubamärgi HALLOUMI eristusvõime tugevust ja kaasas selle teguri segiajamise tõenäosuse hindamisse.
- 76 Peale selle ei ilmne vastupidi apellandi väidetele, et Üldkohus oleks selle hindamise käigus „vähendanud“ varasema kaubamärgi HALLOUMI eristusvõimet või et ta oleks tuginenud eeldusele, et sellel on nõrk eristusvõime, mille ümberlükkamine on apellandi ülesanne. Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 42 ja 70 nähtub hoopis, et Üldkohus tuvastas nagu ka apellatsioonikoda pärast apellandi esitatud tõendite analüüsimist objektiivselt, et sõna „halloumi“, mis on ainus element, millest see varasem kaubamärk koosneb, tähistab konkreetset juustusorti, mis on toodetud erilise retsepti alusel, ning et kaubamärgil, mis piirdub teatava kaubaliigi tähistamisega, on nõrk eristusvõime. Sellist hinnangut varasema kaubamärgi eristusvõime kohta ei saa Euroopa Kohtus vaidlustada, kui pole esitatud konkreetset väidet tõendite ilmselge moonutamise kohta (vt selle kohta 20. septembri 2017. aasta kohtuotsus *The Tea Board vs. EUIPO*, C-673/15 P–C-676/15 P, EU:C:2017:702, punkt 41).
- 77 Üldkohus ei ole ka eiranud 24. mai 2012. aasta kohtuotsuse *Formula One Licensing vs. Siseturu Ühtlustamise Amet* (C-196/11 P, EU:C:2012:314) ulatust. Selle kohtuotsuse punktides 41–47 täpsustas Euroopa Kohus, et siseriiklikul kaubamärgil põhineva vastulause kontrollimisel tuleb tunnustada selle „teatavat eristusvõimet“. Sõltumata sellest, kas see kohtupraktika on käesolevale asjale ülekantav, tuleneb vaidlustatud kohtuotsusest igal juhul, et kui Üldkohus tuvastas, et kaubamärgil HALLOUMI on nõrk eristusvõime, tunnustas ta selle kaubamärgi „teatud eristusvõimet“ ega eiranud seega Euroopa Kohtu otsust.
- 78 Kuigi kõigist eespool toodud kaalutlustest järeldub, et apellatsioonkaebuse esimene ja teine väide ei ole põhjendatud ja samamoodi tuleb tagasi lükata ka kolmanda väite raames esitatud argumendid, mis käsitlevad 24. mai 2012. aasta kohtuotsuse *Formula One Licensing vs. Siseturu Ühtlustamise Amet* (C-196/11 P, EU:C:2012:314) ja 20. septembri 2017. aasta kohtuotsuse *The Tea Board vs. EUIPO* (C-673/15 P–C-676/15 P, EU:C:2017:702) ulatuse eiramist, tuleb siiski veel hinnata argumenti, mis on esitatud samuti kolmanda väite põhjendamiseks ja mille kohaselt Üldkohus jättis läbi viimata segiajamise tõenäosuse igakülgse hindamise, milles vastavalt Euroopa Kohtu praktikale võetakse arvesse kõiki asjakohaseid tegureid ja nende vastastikust sõltuvust.

- 79 Selles osas tuleb märkida, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 62–69 tuvastas Üldkohus, et apellatsioonikoda leidis ekslikult, et vastandatud kaubamärgid ei ole foneetiliselt ja kontseptuaalselt sarnased. Üldkohus asus hoopis seisukohale, et need kaubamärgid on visuaalselt, foneetiliselt ja kontseptuaalselt tõepoolest sarnased, kuigi vähesel määral.
- 80 Üldkohus sedastas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 70 samuti, et varasema kaubamärgi HALLOUMI eristusvõime on nõrk, ning märkis nimetatud kohtuotsuse punktis 71, et vastandatud kaubamärkidega tähistatud kaubad on osaliselt identsed ja osaliselt teatud määral sarnased.
- 81 Kuna Üldkohus on niisiis neid erinevaid tegureid hinnanud, siis pidi ta vastavalt määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punktile b, nagu seda on tõlgendatud käesoleva kohtuotsuse punktides 67–70 viidatud kohtupraktikas, neid igakülgelt hindama, arvestades nende tegurite vastastikust sõltuvust ja eelkõige kaubamärkide ja nendega tähistatavate kaupade või teenuste sarnasust, nimelt võib tähistatavate kaupade või teenuste vähest sarnasust kompenseerida kaubamärkide suur sarnasus ning vastupidi.
- 82 Sellest järeldub, et Üldkohus pidi vähemalt kontrollima, kas asjaolu, et kaubamärk HALLOUMI ja taotletav kaubamärk BBQLOUMI on tema arvates visuaalselt, foneetiliselt ja kontseptuaalselt üksnes vähesel määral sarnased, tasakaalustab muu hulgas mõlema asjaomase kaubamärgiga tähistatud kaupade, nimelt juustutoodete identsus. Vastavalt viidatud kohtupraktikas sedastatud põhimõtetele, mille kohaselt tuleb hinnata asjaomaste tegurite vastastikust sõltuvust, oli selline kontrollimine vajalik selleks, et teha kindlaks, kas esineb tõenäosus, et lai avalikkus võib ekslikult arvata, et kaubamärgi BBQLOUMI all pakutavad kaubad või teenused pärinevad kaubamärgi HALLOUMI omanikuks oleva ühendusega ühinenud ettevõtjalt.
- 83 Olgugi et Üldkohus meenutas neid põhimõtteid vaidlustatud kohtuotsuse punktis 56 ja märkis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 69, et ta hindab selle kohtuotsuse ülejäänud osas segiajamise tõenäosust igakülgelt, piirdus ta nimetatud kohtuotsuse punktides 70 ja 71 sellega, et tõi välja oma järeldused varasema kaubamärgi eristusvõime tugevuse ning vastandatud kaubamärkide ja nendega tähistatud kaupade sarnasuse astme kohta ning sedastas abstraktselt, et asjaomase avalikkuse seisukohalt segiajamise tõenäosust ei esine, kuna vastandatud kaubamärkide visuaalne, foneetiline ja kontseptuaalne sarnasus – mis on käesoleval juhul väike – ei ole juhul, kui varasema kaubamärgi eristusvõime on nõrk, piisav segiajamise tõenäosuse tuvastamiseks. Ainuüksi sel alusel otsustas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 72, et käesoleva kohtuotsuse punktides 62–69 tuvastatud vead teinud apellatsioonikoda järeldas siiski õigesti, et segiajamine ei ole tõenäoline.
- 84 Seega ei nähtu ühestki vaidlustatud kohtuotsuse põhjendusest, et Üldkohus oleks asjassepuutuvate tegurite omavahelist sõltuvust nõuetekohaselt uurinud. Isegi kui eeldada, et ta kontrollis, kas vastandatud kaubamärkide vähese sarnasuse võib kompenseerida nende kaubamärkidega tähistatud kaupade palju suurem sarnasus, tuleb tõdeda, et Üldkohus ei põhjendanud vaidlustatud kohtuotsuses, miks ta leidis, et see ei ole nii.
- 85 Pigem nähtub vaidlustatud kohtuotsuse punktist 71, et Üldkohus tugines eeldusele, et varasema kaubamärgi nõrga eristusvõime korral tuleb segiajamise tõenäosus välistada niipea, kui ilmneb, et vastandatud kaubamärkide sarnasus üksi ei võimalda sellist tõenäosust tuvastada.
- 86 Nagu tuleneb käesoleva kohtuotsuse punktides 69 ja 70 viidatud kohtupraktikast, on selline eeldus väär, kuna asjaolu, et varasema kaubamärgi eristusvõime on nõrk, ei välista segiajamise tõenäosuse olemasolu. Tegemaks kindlaks, kas selline tõenäosus on olemas või mitte, oleks viidatud kohtupraktikas sedastatud vastastikuse sõltuvuse kriteeriumi alusel olnud vaja kontrollida, kas vastandatud kaubamärkide vähese sarnasuse kompenseerib nende kaubamärkidega tähistatud kaupade suurem sarnasus või isegi identsus. Üldkohtu antud hinnang ei sisalda aga ühtegi sellekohast konkreetset analüüsi.

- 87 Vaidlustatud kohtuotsust tuleb sel viisil tõlgendada sõltumata sellest, kas lähtutakse selle kohtuotsuse esialgsest versioonist või 17. septembri 2019. aasta parandamismäärusest tulenevast versioonist. Kuna Üldkohtu tehtud parandus ei mõjuta seega kõnealusele apellatsioonkaebusele antavat hinnangut, ei ole vaja analüüsida küsimust, mille üle pooled Euroopa Kohtu istungil vaidlesid, kas see parandus, millest Üldkohus teatas pooltele veidi aega enne Euroopa Kohtus toimunud kohtuistungit, on kooskõlas kohaldatavate menetlusnormidega.
- 88 Kuna Üldkohtu hinnang ei vasta käesoleva kohtuotsuse punktides 82–87 esitatud põhjustel nõudele, et igakülgset hindamisel tuleb arvesse võtta asjaomaste tegurite vastastikust sõltuvust, siis tuleb asuda seisukohale, et Üldkohus eiras määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punktist b tulenevaid segiajamise tõenäosuse hindamise kriteeriume ja rikkus sel moel õigusnormi.
- 89 Sellest tuleneb, et vaidlustatud kohtuotsus tuleb tühistada, ilma et oleks vaja uurida apellatsioonkaebuse neljandat väidet.

Kohtuasja suunamine tagasi Üldkohtusse

- 90 Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 61 esimese lõigu kohaselt võib Euroopa Kohus Üldkohtu otsuse tühistamise korral ise teha asja suhtes lõpliku kohtuotsuse, kui menetlusstaadium lubab, või suunata asja tagasi Üldkohtusse otsustamiseks.
- 91 Käesoleval juhul rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta jättis igakülgse hindamise läbi viimata vastavalt kriteeriumidele, mis on määratletud määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b käsitlevas kohtupraktikas.
- 92 Neil asjaoludel tuleb kohtuasi suunata tagasi Üldkohtusse, et viimatinimetatu saaks sellise hinnangu anda ja seega uuesti analüüsida segiajamise tõenäosuse olemasolu.

Kohtukulud

- 93 Kuna asi suunatakse tagasi Üldkohtusse, tuleb otsuse tegemine kohtukulude kohta jätta edaspidiseks.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (viies koda) otsustab:

- 1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 25. septembri 2018. aasta otsus *Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi vs. EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI)* (T-328/17, ei avaldata, EU:T:2018:594).**
- 2. Suunata kohtuasi tagasi Euroopa Liidu Üldkohtusse.**
- 3. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.**

Allkirjad